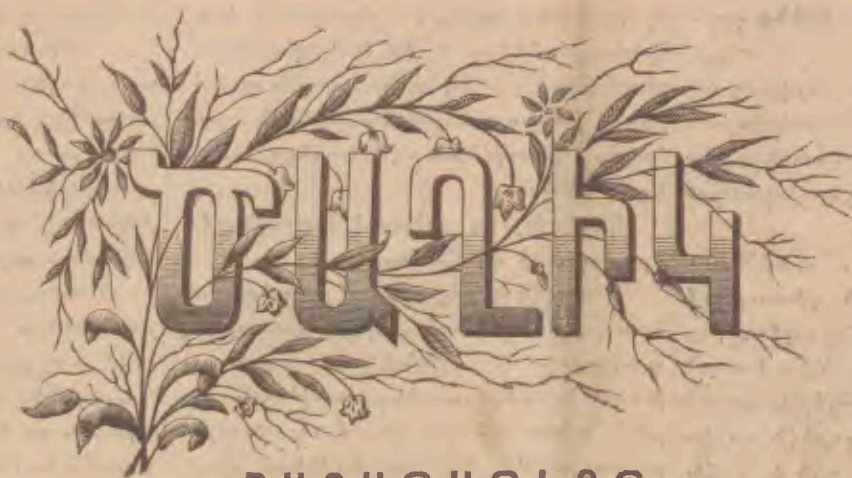

Direction du Journal ZAHIK
Constantinople rue Eski Zaptié No. 61
chez M. NICHANJ BERBÉRIAN

ᐅ ᐱ ᑦ ᐱ ᑭ ᐱ ᑭ ᑲ ᑦ ᑦ

Ազգային, Քաղաքական, Գիտական եւ Գրական

Ազգերը կամ բերանացի եւ կամ նամակով կը ա-
կարկուռն :

Այդպիսի խոտան հաստատու-
թիւն մը չէ Արմաշու վանքը, այլ
ընդհանրապէս իր գոյութեան մե-

Քրիստոսէկ երեք դար առաջ Առաքիլ-
եան դպրոցներէ միոյն մէջ սա ղէպը
տեղի իւնենար, Աշակերտներու հետա-
բերքի խումբ մը շրջապատած էր փիլի-
սոփայի երեսոյթով մարդ մը, որ վար-
ժապետի պաշտօնն ունէր: Ուսիր աշա-

Մաթի ու սրտի համերաշխութիւնը, որ զարդացումէն կ'ծնէ, հոգիի աղնուաւորումը, խորհրդայնեւոր թափաթացումը, որ տեսութիւններէ կարողականի խոնարհումէ հիմնաւորութիւն իրարու զուրորդուած, պիտի առաջնորդեն մարդութիւն քայլին, կամ լայն ապարիչ պիտի հրճանան տնոր աջերան տունէն, կիսի անհրաժեշտ է ամենաշարժարար պէտքն է մարդուս, քանի որ աշխարհ թափ ու մարդ կատարելութեան ձրգտումն ունի:

Գործիչ էին, իրենց մահուանին վերջ միայն առնում ապագա : Կ'մտածենք որ այն սոսուրմն ունեցան նուև Ա. Գորյիչն աղաքաբեան մեկնուի խնայելովը նա աղաքաբեան տաբարեանները , իմաստուն Գալիկեայի անհնաւորութեան հանդէպ երբ ա կ'աղաղէր , « Ա. Գորբն ունալ իմե՛րը՝ երկուսն ալ կուզան Աստուծո՛ւն , առաջինը ներշնչուած , Ա. Հովիւ, երկրորդը՝ հաւատարիմ գործադրելով այն օրէնքներուն , զորս Աստուած տուաւ իրեն . . . Մէնե՛ր մը պարտքն է . . . Գործ մէկ ասացուածին հնչարիւր ինչաւոր փնտուէլ , եւ այլ իմաստ՝ անհարաւորոյ՝ համաձայն պիտի ըլլայ բնական զիտուելոյն օրինակը եղբայրութիւններուն հետ » Գալիկէս հաւատացաւ մ'է՛ր , առկեցծ հաւատացաւ մը եւ զիտուեալան մեկնիլը Ա. Գորբն . . . ի՛նչ տւաւ հաւատարիմութեան ա-

Մ Ե Ր Ը Ն Տ Ր Ո Ղ Ն Ե Ր Ը

Իրաւ է որ պաշտօնը ածար մեծ գո-
ղութիւն մը չ'է, և կ'արժէ որ մեզ
բնութաւ քուէթուղթին վրայ ունէ-
աւ մը գրելի առաջ լըօրօքն խորհինք,
ե գէթ չըրա տարի բարեկարգ թաղ մը
բարեկու գրաստանի մը կ'ունենանք:

—Տէ՛ր Աստուած, այս գիշեր Սիմոն

նիկ աղային ըսեմ, վաղը անմիջապէս խոհարար մը գտնայ ու բերէ :

—Պէտք տեղը մատարա՞նք ինչո՞ւ ըլլայ, ես ու դուք ծառք ծառք տանք նէ, տանք կերակուրն ալ պահէ՞ք զանէր :

—Կերակուր եփեմ... է՛յ լաւ, տան տիկնուծիւնը ո՞վ պիտի ընէ :

—Ընէ՛ եսմիտմ, ըրէ՛ ամա, մենք էանա՞նք մարդիկ ենք, անանկ աշի պէս-լէմէ չենք կրնար պահել :

—Օրս ճանքմ, ըսել է որ, անոր տ-տոր աղջիկը աղայինուծեան համար հարս կառնէք հա՞ :

—Գա ա՛տ ինչ է, առտուանցով փի-ղիդ պիտի հանես նէ, ես կոխի կըլմ չունիմ :

—Ես ալ կուտեմ սիրտ չունիմ, մի-այն թէ ասկէ վերջը տանը կառավա-րութիւնը ամբողջ ինձի կը վերաբերի :

—Վերափոխուիմ ի՞նչ պիտի ըլլայ ըսիր :

—Տիկին, ձեզի կը վայել՞ որ պիտ ծա-րէք :

—Գեղի բան մը ըսեմ հարս, ա՛յ պէքի ես տունին մէջը չիկամ, ինձի հետ մի խորաղիւր տէ, ինչ կ'ուզես նէ ըրէ :

—Միթէ այդչափ ատելի՞ եմ ձեզի տիկին :

—Գա ա՛տ ի՞նչ է, հէ՛լէ գտնալով դո-նաք, մենք ալ հարս եղանք ամա, ա-սանկ անջի օրունէ կեստընուս թէ-վէն չենք :

—Ես քեզի հետ երկար բարակ խո-տելով, սիրտ հատցունելու ժամանակ չունիմ, իրիկուան Սիմոնիկ աղան դայ նէ ամեն բան կը կարգադրուի, ըսելով, տիկին նազիկ խոցէն մեկնեցաւ, ափի բերան թողնով տիկին Օլիտան, որ, իւր հարսին բնաւորութեանը մասին դեռ գաղափար մը չէ կրցած կազմել և մինչեւ այսօր հարս ու կեսուր մեռնլ կը կենան դէմ դէմի :

Յ. Մ. ՀԱՅԵԱՆ

Տէր խմբագրապետ,

Մաղիկ պատուական շարաթիւթեր-թի 18 մայիս թուոյն մէջ, Նաուր Գա-րուի դպրոց խումբի հարսնակուրն հետ երեւցաւ իր մէկ հրապարականը :

Նպատակս երբեք դպրոց դասի հը-րաժարականին պատուները կամ շար-թարախին սեմին ներս դրած չեն, հար-ցուցած կամ տեղեկացած չեն, վարժա-րանին այժմեան ցաւալի ու ստորին վի-ճակի, ինչպէս իրենք կ'երեւակայեն :

Ես գրաւ կը դնեմ որ, այդ խօսքը ըսող դպրոց երբեք որ մը ոտքերին վար-ժարանին սեմին ներս դրած չեն, հար-ցուցած կամ տեղեկացած չեն, վարժա-րանին այժմեան ցաւալի ու ստորին վի-ճակի, ինչպէս իրենք կ'երեւակայեն :

Իւր անկողնիս վրէպեցի, հարկ կը դատեմ պատասխանել դպրոց դասին թէ՛, արդի Պատ. Թալ. Խորհրդի օրով, վարժարանը ունի դոհացուցիչ վիճակ մը, և հոն գլխով աղբաւորի կրկես մա-նուկները կ'ստանան այնքան լաւ կրը-

թաթիւն որքան չ'երեւակայեր դպրոց դասը :

Երբեք վարժարանին ներքին կարգու-տարգին վրայ պիտի չ'ստիմ, այլ պիտի հրաւիրեմ այդ յօդուածը գրող անձը վարժարան ու պիտի ներկայացնեմ վար-ժարանին ամենէն մեծ աշակերտները, տան երկու տարեկան աղբաւորի մա-նուկները, որոնք իրենց Գաղղիքէն կամ Տաճկերէն գոհացուցիչ ընթերցանու-թեամբ անուշտ կրկին հրաժարել պիտի տան իրենց այն գաղափարն ալ, որ ունին այժմ վարժարանին նկատմամբ :

Ինձի կը մնայ իմ խորին շնորհակա-լութիւնն այսօրու յայտնել թաղի Պատ. Թաղ-Խորհրդոյն, և վարժարանին ժրաջան ու աշխատանքը ուսուցչին, Խաչատուր Էփ. Պէտկեանին որ, հարկէն աւելի աղ-քատիկ մանուկներու գլուխը անցած՝ օրն ի բուն կը տքնի յարատեւութեամբ տա-լու համար աղբաւորի մանուկներուն, բարոյական և մտաւորական լաւ կրթու-թիւն մը :

Կը մնայ նաեւ ինձ ցաւիլ յիշեալ յօդուածագրին վրայ, որ գրիչը ձեռք առնելէ առաջ չէ կարողացած Թաղ-Խորհրդոյ մը, վարժարանի մը և ուսուց-չի մը խկական արժանիքը գնահատել :

ԱՅՈՂՄԱՆԱԿԱՆ ԹԱՆՔԻՆ ՄԸ

29 մայիս 1896

Նաուր-Գարու

Սիրազիւր Տէր,

Առաջնորդանիս բաղաճ Բէթմա-նա և իւր թեմերը, որոնք տարուին գրեթէ 3/4 մասը հոգեւոր Հովիւէ զուրկ են, այս անգամ արժանացան եպիսկո-պոսի մը, որ տեղս եկաւ երկու քահա-նայ ձեռնադրելու համար։ Այս խնդը-րը 3-4 տարիէ ի վեր ինչ ինչ պատճառ-ներով անուշեղի դարձած էր. բայց վերջին օրերս, Տէր Յովսէփ աւագ երէ-ցին մահուամբ, սպիտակական լուծման կարող դարձաւ։

Ըստ ձեռնիքի ճարտարի սոյն ան-ձանց քննութեան և ձեռնադրութեան համար եպիսկոպոսի մը հարկ անանուե-լով՝ Բէթմանեաններուն առ Ազգ. Պատրիարքարան ուղղած մէկ խնդրա-գիրը սիրով ընդունուեցաւ և դրոշմե-ցաւ Գեր. Տիմոթէոս եպիսկոպոս Սաի-րիչեանը, որ երկաթուղիի կայարանէն ժողովուրդեան մեծամեծներու կողմէ դի-մաւորուելով, հանդիսաւորապէս առաջ-նորդուեցաւ եկեղեցի :

Կը լսենք թէ Սրբազան Հայրը պաշտոն ունի ոչ թէ միայն իւր այնքալ հովիւ, այլ իրեն առաջնորդ երկար ժամանա-կէ հետեւ անհովիւ մնացած ժողովուրդը բարեգլուխ դպրոցները աչքէ տնցնելու և քահանայացու անձանց քննու-թիւնը առաջ տանելու :

Ըստ վերջին տեղեկութեանց, 3-4 ընտրելիներէն 2 անձի վրայ ձեռնադ-րութիւն պիտի կատարուի երեք, որուն յաջողութիւն կը մագիթենք։ Բայց Բէթ-մանեան մայրենի լեզուն մեծապէս առ-կալին նոր՝ հետեւաբար ժողովուրդեան

մեծագոյն մասը անկարող ըլլալով հա-յերէն լեզուն խօսելու գրեթէ, կը յու-սանք որ ըստ կարի մայրենի լեզուի հը-մուտ անձինք քահանայ կը ձեռնադ-րուին, որպէս զի, առաջնորդի բացա-կայութեան ժամանակ, կարող ըլլան ժողովուրդեան հոգեւոր պէտքերը հոգա-լու։

Այս խնդրը Սրբազան Հօր և տեղ-ւոյն Կրօնական ժողովոյ ուշադրութեան կը յանձնենք։

Կ. ՏԻՆՏԻՆԵԱՆ
Քեթմանեան

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄԱՆՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ցեցեղ ջնջելու միջոցներ

Գրադարանները, հագուստի պահա-րանները, սնտուկները և մանաւանդ մուշտակները զերծ չեն այս չարաճճի կենդանուոյն աւերածութենէն։ զանոնք ջնջ-վելու և հեռացնելու համար պարզ մի-ջոցներ կան։ Ա. — Գալիուրը ալքոոլի մէջ լաւ մը լուծէ, յետոյ շուկայի կը-տորներ թափելով այս բաղադրութեան մէջ պէտք եղած տեղերը դիր։ Բ. — Հետեւեալը աւելի զօրաւոր միջոց է. Դիւնական թիթուի բերեղները բարակ լաթի կամ թիթուի մէջ պղտի ծը-րարիկներ ընելով՝ դիր ուր որ կան։ Գ. — Իսկ եթէ վայտի մէջ մտած են (ինչ-պէս գտնուողներ, պոսի եւայլն) պէտք է ապակեայ պղտի գրեթէ մը միջոցաւ բերեղնի ոգի ներարկել ծակերուն մէջ։ Դ. — Մուշտակներու համար բաւական է անոնց մէջ դնել նոճի կամ խնկերի (սոսնալէն, պիսիսոնա) և կամ ծխախո-տի տերեւներ։

Անգարի (migraine) դեմ դառնալ

Ցաւը սկսած ատեն մարդ տեսակ մը ժանտարարուցութիւն կ'առնայ. շատ անգամ դեղեր իսկ անօգուտ կը մնան։ Բայց ընտանեկան անվիճական դեղ մ'ալ անօգուտ չէ՝ Նախ պէտք է հեռացը-նել պատճառը, արդիւնքը պակեցնելու համար (ինչպէս անօթութիւն, օդի հո-տանք, հոգեկան յուզում) յետոյ հիւան-դը հորիզոնական դիրքով պառկեցնե-լով հետեւեալ բաղադրութեամբ շիբելու է զուրկ։ 2 մաս զօրաւոր գոթիակա-ն ջուր և 1 մաս քափուրի գոճօղ (alcohol camphre) 2 մաս հատարակ ջուր, (այս երեքը պէտք է լաւ մը խառնել)։ այս գոթիակալութիւնը կատարելէ յետոյ պէտք է հանգիստ թողնել որ քնանայ, որով-հետեւ ցաւը հանգստութեան կը պա-հանի։ վերջինիս շատ լաւ կ'ըլլայ ինքի նուազ (նեպէթ) չ'սկսած թանձր խառնել մը խոն, բայց եթէ սկսելէ վերջը խոնի, անօգուտ է։ ցաւին ըս-կզբնաւորութեան նշաններն են, յո-րանքով, դժվարակութիւն, քարտու, և որոնց կը յաջորդեն գլխացաւը և ըս-տամոքսի շիբութիւնները։

Մանուկներուն գոցն փոխել

Կ'ուզէ՞ք որ ձեր ձեռքը գտնուած

մանուշակները, որ կ'ապոյտ են, ձերմակի փոխուին, թափաղակը զայն քօր կազ պարունակող պոս դալի մը մէջ եւ երբ դուրս հանէք ի ձեռնի պիտի ունենաք ձերմակ կամ դեղինի մօտ մանուշակներ, որ վայրկեան մը առաջ կ'ապոյտ էին։

Անուշակները չափաւորապէս համար միջոց

Հիմա ամէն տանտիկիններ անուշ կ'ե-սին և կը փափաքին որ իրենց չինած անուշները չը շաքարաւորն. այս անպա-տեհութենէն զերծ մնալու համար շատ պարզ և դիւրին միջոց մը կայ. անուշի մաքուր ամանները խիստ ալքօոլով ցող-ուելէ յետոյ կրկին պէտք է չորցնել եւ թողնել որ լաւ մը պայլի. եւ, փոխանակ ամաններուն վրայ ապակեայ կախարչ-ները ծածկելու, գրեթէ ալքոոլացեալ թուղթ մը, (պարզապէս ալքոոլի մէջ քանի մը անգամ թափուած թուղթ) անուշներուն մակերեսը եւ անոր վրայ զետեղել կախարչները։ ահաւասիկ այս կերպով որչափ ժամանակ մնայ անուշը բնաւ չ'արուելի։

ԲՆԱԽՈՍ

Քաղաքական լուրեր

Գոնթ Կոլուխովսկի, Պրանձ Եօզէֆ Թաղաւոր կայսեր բարձրագոյն պաշ-տօնեայն, վերջապէս կը լուսաւորէ բաւական ժամանակէ ի վեր մութի մէջ մնացած դիւանագէտները։

Լեհ աշխարհապետ, պետճէի յանձնաժողովին կողմէ իրեն ներ-կայացած պատուիրակութեան մը առջեւ բանախօսութիւն մը ընելով, առանց մանուածապատ խօսքերու, Աւստրո-Հունգարիոյ արտաքին աշ-խարհապետութիւնը կը պարզէ։

Այս կարեւոր բանախօսութենէն կը հասկցուի թէ՛ Պիզմարը իշխանէն շատ գնահատուած բեմաւանդը կըր-ցած է պահպանել եւրոպական խա-ղապետութիւնը, որ մրրիկէ մը շարժող բարտի մը պէս կը տատանէր Անգ-լիոյ և Ռուսիոյ հակադրեցութեանց ներքեւ։

Պ. Կոլուխովսկի՝ ըրած ճառախօ-սութեանը մէջ, իւր քաղաքական դաւանանքն հետեւեալ կերպով կ'արտայայտէ. «Տիեզերական շահե-րու վերաբերեալ խնդրոց մէջ, Պե-տութեան մը առանձին գործերը, միասնակար է եւրոպական հաստա-րակութեան»։

Այս համոզմամբ նշանաւոր պե-տական մարդը, օգտակար դատած է այս կարգի խնդրոց մէջ զօրեղա-պէս աշխատիլ եւրոպական գլխա-ւոր Պետութիւնները զօդելու և հա-մերաշխ գործել տալու։

Վիեննայի դահլիճին պետը, թը-ւելէ յետոյ այն ամէն դժուարու-թիւնները, որոց հանդիպած է եւ-րոպական համերաշխութեան գոյա-

ցընելու համար, կ'անցնի ցոյց տալ թէ՛ երբեակ նիդալակցութեան ար-դի վիճակը, որ հակառակ Առաջադի-ճակատամարտէն ետքը երաժ տա-րածայնութեանց, բնաւ ու եւ փո-փոխութիւն մը կրած չէ, և թէ՛ հա-պրապուրկներու Տէրութեան ուրիշ Տէրութեանց հետ ունեցած յարա-բերական վիճակը։

Պ. Կոմար կը յայտարարէ. «Գեր-մանիոյ հետ մեր յարաբերութիւնը ամէն ժամանակէ աւելի մտերմական են. չեմ ուզեր վիճիլ անոնց հետ, որ կը կարծեն թէ՛ Աւստրո-Հուն-գարիա յարելով ուրիշ եւրոպական դաշնակցութեան մը, աւելի զօրաւոր դիրք մը կ'առնէ»։ ճշմարտն այն է որ երբեակ նիդալակցութիւնը քա-նիցս առիթ ունեցաւ փայլուն կեր-պով ցոյց տալու իւր զօրութիւնը»։

«Մեր խաղաղ հետ ունեցած յարաբերութիւնը խիստ բարեկա-մական են և մեծ ուշադրութեամբ ու համակրութեամբ կը հետեւինք Հապկապետանի մէջ անցած դարձած-ներուն, և կը մագիթենք որ մեր դաշ-նակցը յաջողութեամբ վերջ տայ այս ձեռնարկին»։

«Մեր Ռուսիոյ հետ ունեցած յա-րաբերութիւնը ուրախաւորիչ են, Ռուս դահլիճը բացորոշ կերպով յայտարարեց թէ՛, «Հաստատապէս որոշած է անվիճար պահել դաշ-նագիրները» այնպէս որ, իւր քա-ղաքականութենէն կապակեալու ի-րաւունք չունինք»։ Որչափ որ Ռու-սիա իւր այս ընթացքն յարաւեւէ, կրնայ Աւստրո-Հունգարիոյ անվի-ցութիւնը վայելել»։

Ճարտար վարչապետը խօսեցաւ նաեւ Միացեալ տէրութեանց փոք-րիկ դրացւոյն, Սերպիոյ, նկատմամբ ալ։ Յայտնի է որ Բուալ Աղեքսանդ-րի և Պաանձ Եօզէֆ Թաղաւորին կառավարութեանց յարաբերութիւնը պահ մը պրկուած էին քանի մը տար գլուխ Սերպ ուսանողներու պատճա-ռաւ, որոնք հրապարակաւ այրեցին մանաւական դրօշը։ վարչապետը ը-սաւ թէ «այս միջադէպը շնորհիւ եր-կուց կառավարութեանը խոհմու-թեան բոլորովին փափուեցաւ»։

Այս նշանաւոր բանախօսութեան ամենէն շահեկան կէտն առաջին ա-ւստրիացիին քաղաքական դաւա-նանքն է։ Պ. Կոլուխովսկի գրեթէ դիւանագիտական դպրոց մը կը հիմ-նէ, որոյ նպատակն է խաղաղութիւ-նը կարելի եղածին չափ անվիճար պահել։

Մեր կարծեք, եթէ վերոգրեալ սկզբունքը քիչ մը բարեփոխուելով վերածուի հետեւեալին «Երբ Տէ-րութիւն մը ուրիշ Տէրութեան մը հետ պատերազմիլ ուզէ, բոլոր միւս Տէրութիւնները չ'մոլորաբերեն» այն ատեն, եթէ՛ ամէն Տէրութիւնը այս

— 9 —

ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ ԿՏԱԿԸ

Հ. Գ. Ն. Ն. Ն.

Յ. Մ. ՀԱՅԵԱՆ

ԳԼՈՒԽ Դ.

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

—Այս պատմութեան սկիզբէն ըսիք թէ, 1854ին Սուչօ կիրգային վաւակը երկու տարու էր։

—Այո՞, ճիշդ է, ըսաւ Պ. Ռուբէն գարմանը։

—Այժմ 1880 թուականին մէջ ենք, այնպէս չէ՞։

—Չարմանալի հարցում...։

—Ամենեւին, միայն թէ այս հարցով, Սուչօի զուակը Օհան հիմայ 28 տարե-կան ըլլալու էր, մինչդեռ մեր վարի բան-տարիկալը առ նուազն քառասուն տա-րեկան կ'երեւի, այս գործին մէջ անուշտ սխալմունք մը ըլլալու է։

—Ձեր ըսածին պէս թէ՛ եւ քոտա-տուն տարեկան կ'երեւի, բայց առ առա-ւելն հապիւ քսան և ութը կամ քսան և

ինը տարեկան է. արդէն, տասը տարե-կան եղած ժամանակ, ոսկրուտ ըլլա-լուն, տան և հինգ տարեկան կ'երե-ւի, ասկէ զատ այդ տղան հինգ տարի շարունակ ես խնամած եմ, կարելի՞ բան է որ սխալմ :

Մենակեացը խորին վճատութեան չեղումով մը «շարունակեցք բարեկամ» ըսաւ։

—Ձերկարեմ, բարեկամս, հինգ ամիս Ալէքսանտրիոյ, Գահիրէի և Բօրթ Սա-յիսի մէջ Օհանը ի զօր փնտռելէ յե-տոյ, որ մը երբ Գահիրէ կը գտնուէի, զիւր մը Գահիրայի գաղթի փողոցի մը մէկ անկիւնը վիրաւորուած և զգայա-ղիւկ վիճակի մէջ ձեզ գտայ, մնացածը զիտէք արդէն։

—Այո՞, այո՞, մուտաց Մենակեացը, երկրորդ անգամ ալ կ'անքս իրկեցիք։

—Պոխ վերադարձին, շատ զլջաջի աճապարանքով Պոլսէն մեկնած ըլլալուս։ 1870ի Բերայի մեծ հրդեհէն, Յուսիկ Գալիթեանի այրիին բնակած տունն ալ այրեւ էր. ուստի անկարելի եղաւ գինքը գտնալ։ Քաղաքապետութեան և հայոց Պատրիարքարանին ջիւմիքի վրէժ-րազդարար իւր վրայօք տեղեկութիւն մը չը կրցի ստանալ։ Հիմայ կրնա երեւա-կայել ուրիշութեան մեծութիւնը, երբ մեր ոտանակին վրայէն գոտայ աղա Մի-քայէլ Գալիթեանցի կ'ստիւլէ։ Օհան

անուշտ գիտէ տիկին Սարգիսէի ուր գտնուիլը։

—Ճշմարիտ է, կ'սկսեց Մենակեացը ո-րուն վրայ խորին վճատութեան մը ամեն նշանները կ'երեւէին։

—Հիմայ գիտես թէ մեր վարի ստա-հակը ո՞ր աստիճան կարեւորութիւն ու-նի ինձի համար. ուստի զայն քու հըս-կողութեանդ թողնով, առ այժմ կը մեկ-նիմ և այս դիւր ժամը մէկին կը վերա-դառնամ, բարեկամս՝ երեք դժբաղդ-ներու ապագան այդ տառակալին կախում ունի, քեզ կրնամ վստահիլ, այնպէս չէ։

Մենակեացը լուս մնաց։

—Ձեռն պատասխանեք, ըսաւ Ռու-բէն գարմանը։

—Մենակեացը քունէն սթափող մարդու մը պէս իւր վրայ ճիգ մը ընելով ըսաւ։

—Վստահ եղիր, դու չը վերադառ-նած, տիկին Սարգիսէի ուր բնակիլը պի-տի խնամում։

—Ուրեմն մնաւ բարեաւ, հիմայ ա-պահով կրնամ գործիս երթալ, ըսելով մեկնեցաւ։

ԳԼՈՒԽ Ե.

ՀԱՅՐ ՈՒ ՏՂԱՅ

Մենակեացը սենեկին մէջ առանձին մնաց. այն աստիճան խոր թախմու-թեան մը մէջ կը գտնուէր որ կարծես թէ մեղքաւորմէ անարժ արձան մըն էր, սեւեռուն աչքերով ու խորախորհուն դէմքով։

Առաւօտ եղած էր և չգիտցուի որ-չափ ատեն դեռ այս անարժ գիրքին մէջ պիտի մնար, եթէ նոյն միջոցին փո-ղցնէ անցնող ըսնվարապաճառի մը ձայ-նը գինքը չը սթափենէր։

Ա՛հ, առաւօտ եղեր է, ըսաւ, ոտրի կ'ընելով և սենեկին մէջ շրջապայլ ու մեղախաղ սկսաւ։

—Անգղուս և տնիտնջ ճակատագիր, այնչափ ժամանակի ի վեր ողբացած գա-ւախ վարը կեցած է, և ես իւր պահա-պանը կարգուած եմ, մայրը որ կ'ետեք թեւաւորած էր, զայն բոլորովին քա-յայելը դաւելին կտակեր է ըսելով, սիւ-սաւ տղու մը պէս արտասուել։ Բազդի ի՞նչ գառն հեզութի

